

Side. — Men Mindretallet kan *ikke* se bort fra, at den foreslaaede Nybygning ingenlunde tilfredsstillende de Krav, der tidligere er stillet til det kongelige Teater som nødvendige for at skaffe Dobbeltscenen brugbare og tilfredsstillende Forhold og tillige sikre en virkelig økonomisk Drift. Der kunde her fremdrages mange betænkelige Enkeltheder ved Forslaget; Mindretallet skal indskrænke sig til at pege paa den ringe Dybde af Scenens Underrum, Manglen paa Henstillingsrum ved Scenens Side, Magasinforslovene (jfr. Nødvendigheden af et nyt, fjerntliggende Magasin, hvorfra Transporten vil betyde store Udgifter), Tilskuerspladsens Form, dens Logesystem m. m. Mindretallet maa efter de Oplysninger, det har skaffet sig fra Direktøren for Københavns eneste virkelig moderne og sikkert mest økonomisk drevne Teater („Det nye Teater“), mene, at Projektet i teaterteknisk Henseende frembyder for store Mangler, ligesom der er alvorlig Fare for, at Scenen i Overbygningen over Tordenskjoldsgade ikke vil kunne sikres mod Lydforstyrrelse fra Gadetrafikken. — Men det aldeles afgørende for Mindretallets Stilling til Projektet er den Fare, særlig for Tilskuernes Sikkerhed (i øvrigt ogsaa for Kunstnernes og Orkestrets), som Trappeordningen frembyder. For de 1 200 Mennesker, der skal anbringes i mindst 3die—5te Sals Højde, findes kun eet Trappeanlæg anbragt — ikke Spor af Reservetrapper, endsige saadanne som fører umiddelbart ud i det frie fra de forskellige Afdelinger af Tilskuerrummet. Hvad dette vil betyde, hvis en Panik udbræder under en Forestilling, synes oplagt klart. Det har været Mindretallet umuligt, trods ihærdige Bestræbelser i Udvalget, at faa en betryggende Erklæring fra Brandvæsenet om disse Forhold. Den fra Ministeren for offentlige Arbejder fremskaffede Erklæring af 16. Februar synes i alt Fald Mindretallet lidet fyldestgørende, og dets Ængstelse er ikke blevet forringet ved at læse den i „Berlingske Tidende“s Morgenavis for 22. Februar offentliggjorte og ikke hidtil demønterede Udtalelse af Vice-

brandchef Friis, der udtrykkelig siger: „Vi har kun haft Lejlighed til at se *flygtigt* paa en *midlertidig* Plan . . . der vil sikkert senere blive stillet visse Krav fra vor Side overfor Indretningen af Trapper, Gange og lignende.“ Tilmed ses det ikke, at der er Mulighed for de nødvendige og til det frie førende Reservetrappeanlæg i den af Hr. Jacobsen projekterede Bygning. — Da Mindretallet ikke kan anse det for samvittighedsfuldt at medvirke til Virkeliggørelsen af et Projekt, der forekommer det saa lidt gennemtænkt, og da de Forandringer, der er absolut nødvendige i selve det kongelige Teater, kun delvis vil kunne tilvejebringes ved den Hjemmel, nærværende Lovforslag giver, og da endelig Styrelsesforholdene ved det kongelige Teater (hvorom i øvrigt Undervisningsministeren paa Mindretallets Opfordring har tilstillet Udvalget et Forslag, der maaske kan blive et brugeligt Grundlag for en forbedret Ordning — men Udvalget har ikke anset det for paakrævet at debattere det) ikke faar en forsvarlig Ordning *samtidig* med Gennemførelsen af nærværende Bygningsforslag, hvorfor en vigtig Garanti for den finansielle og kunstneriske Ledelse af Teatret maa siges at mangle (ikke mindst savner Mindretallet en Garanti for, at Dobbeltscenen vil fyldestgøre de Krav, der med Hensyn til det klassiske og nationale Repertoires Overvægt for alle tre Kunstarters Vedkommende med god Grund kan stilles til et Teater, som Staten yder saa store Ofre af Hensyn til sine kulturelle Forpligtelser), føler Mindretallet sig ikke fristet til at billige, at man haster de foreliggende Lovforslag gennem Rigsdagen, da en Række vigtige Spørgsmaal maa siges at være uoplyste, og da Mindretallet føler sig overbevist om, at der nu faktisk foreligger Mulighed for langt bedre Løsninger af Spørgsmaalet. Det er muligt, at det nærværende Projekt vil give gode Kaar for Radioen — og det er vel Overbevisningen herom, der væsentlig begrunder Flertallets Optimisme, men hvor meget end Mindretallet kan unde